

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Optio datur Mauritio, in hacne, an in altera vita luere vellet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

esset, quo tempore captiuos redimere noluit: prestare cogitauit, ut in hoc potius, quam in futuro seculo pœnas penderet. Itaq; deprecationes litteris consignatas, ad omnes Patriarchas & Monachos, in omnia Monasteria, etiam Hierosolyma misit, ut à DEO peterent, ut ipsi non in altero, sed in hoc seculo pœnas imponeret. Hic tristium portentorum effectus fuit. Nam ijs utique se peti ratus in sede descendit, more sapientium Imperatorum, qui si quid in regnis suis aduersi accidit, continuò sumunt in documentum, discutiuntq; an non ipsi publicæ causâ sint calamitatis. Felices, qui cum Mauritio discunt seuerius tribunal declinare; atque etiam precibus obtinent, ut in hac vita puniantur. Beneficium, non supplicium est, supplicium in hac vita à Deo immissum. Quod & Mauritius, tot piorum hominum precibus, beneficij loco impetrauit. Neque sanè nesciuit; se ferro perimendum. Sed suspicionem peccatum auxit. *Quin & in Philippicum impiegit, sororis sua maritum, ab eo cadem sibi parari suspicans, ex vaticinio quodam, quòd percussoris nomen à littera P H. ordiri monebat: cum quidem Philippicus insidias, omnibus modis euitaret.*

V.

Ceterùm Mauritius, cum pro eo preces passim fierent, quadam nocte in somnis, imaginatus est, se stare coram imagine Sernatoris, in porta Palatij area, multamq; secum turbam captiuorum, ipsum accusantium, tum vocem de sacra imagine exiisse, qua Mauritium sibi iuberet: ita se à ministris correptum, inq; porphyretico ibi umbilico constitutum à diuina voce interrogatum fuisse, ubinam sibi rependè vellet? se autem dixisse: Domine humanissime, Iudex iuste, hic malo, quam in altera vita; statimq; mandatum fuisse, ut cum uxore sua & liberis, totaq; familia, Phoca militi dederetur. Experrectus, statim accubitozem suum misit, qui Philippicam adduceret. Qui desperat à obid, vitâ, prius Communionem sacram expetijt, eaq; perceptâ, ad Imperatorem abiit, uxorem relinquens, qua saccum induta & cinere confersa eiulabat. Ut ad Imperatorem venit, se ad eius pedes pronoluit, sed Imperator, accubitore foras exire iusso, ad Philippici pedes accidit, inquiens: ignosce mihi frater, atroces, quas tibi intuli, injurias. Suspicabar te vita mea insidiari: sed nunc te insontem esse cognoui. Horror autem, ut dicas mihi, si quem Phocam militem in exercitu nôstrâ Noui (ait ille) quemdam, qui pridem ab exercitu missus, cum tua Maje-

stato

state iurgauit. Ac quarenti, quo is esset ingenio; respondit, esse hominem timidum, atque ferocem. Tum Imperator, Si, inquit, timidus est, homicida est, narrauitque Philippico insomnium. Vides ergo Domine, ait ille, DEVM nulla littera excidere? Ea nocte in calo visus est cometa, qui à glady forma Xiphias dicitur. Postridie Magistrinus, quem ad hoc ablegauerat Mauritius, venit, à Sanctis hoc responsum ferens: Probat DEVS respicientiam tuam, & animam salute donatâ, teque cum tota familia inter Sanctos reponit: sed Imperium cum dedecore, & periculis amittes. His auditis, Mauritius Deum magnopere predicauit.

Ceterum Petrum, qui exercitum ductabat, missis litteris, cum iuberet Istro traiecto in hostico milites in hybernis habere, multitudo ea re cognita, seditionem mouit: & Phocam Centurionem in scutum sublatum, ducem exercitus creauit, atque faustis acclamationibus salutauit. Quod ubi sensit Petrus, Byzantium elapsus, certiores ea de re Imperatorem fecit. Ergo Mauritius media nocte, habitu priuati, celocem conscendit cum uxore & liberis, ac urbe profugit: atque orta tempestate, agrè ad S. Antonomum saluus delatus est. Eademque nocte, eum articulorum dolor & podagra corripuere. Prasini verò in Regium egressi, magnis gratulationibus tyrannum Phocam honorauerunt, persuaseruntque, ut in Hebdomum veniret. Eò Patriarcha Cyriacus cum senatu exiuerunt, & Patriarcha ab eo sponsonem exegit, qua Confessionem verae fidei stabiliret affirmaretque, se Ecclesiam à turbis immuam conseruaturum. Ita ergo Phocas in Ioannis Baptista ad Imperator renuntiatur, hominique malo & tyranno sceptrum committitur, & calamitas patria felix Imperium occupat: quod initium fuit magnorum, quibus res Romana attrita est, malorum. Biduo post Phocas curru Imperiali in Regiam aduectus est, ac quinta die Leontiam uxorem suam, coronam impositam, Augustam nuncupauit. Cum autem tyrannus in uico esset, as de loci prerogatiua inter partes contenderetur populus in tumultu uociferatus est: Interrogetur Mauritius: non enim mortuus est, sed uiuit. Eo Phocas ad cadem Mauritiy excitatus, missis famulis, eum ad portum Eutropy adduci iubet. Primò quinq; filij masculi patre Mauritiio inueniente, necati sunt, qui in calamitate ista, veram adhibens Philosophiam, identidem uerba hac repetebat: IUSTVS ES DOMINE, ET IUDICIA TUA IUSTA SVNT. Ita ergo Mauritiu Epitaphij

VI,